

Środa, 9 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0276

Aspekt płci w polityce spójności

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie aspektu płci w polityce spójności (2020/2040(INI))

(2022/C 67/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 6 i 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”),
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, w szczególności zasady 2, 3 i 9,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 18 grudnia 1979 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w szczególności jej cel 5 dotyczący osiągnięcia równości płci oraz poprawy warunków życia kobiet do 2030 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając Europejską kartę równości kobiet i mężczyzn w życiu lokalnym ⁽³⁾,
- uwzględniając przyjęte od 1975 r. dyrektywy UE dotyczące różnych aspektów równego traktowania kobiet i mężczyzn (dyrektywę 79/7/EWG ⁽⁴⁾, dyrektywę 86/613/EWG ⁽⁵⁾, dyrektywę 92/85/EWG ⁽⁶⁾, dyrektywę 2004/113/WE ⁽⁷⁾, dyrektywę 2006/54/WE ⁽⁸⁾, dyrektywę 2010/18/UE ⁽⁹⁾ oraz dyrektywę 2010/41/UE ⁽¹⁰⁾),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie stosowania zasady równego wynagradzania pracowników płci męskiej i żeńskiej za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie eliminowania stereotypów dotyczących płci w UE ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 9 września 2015 r. w sprawie kobiet pracujących zawodowo w dziedzinie nauki i na uniwersytetach oraz problemu szklanego sufitu ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ <https://www.ohchr.org/documents/professionalinterest/cedaw.pdf>

⁽²⁾ <https://sdgs.un.org/goals/goal5>

⁽³⁾ https://www.ccre.org/docs/charte_egalite_en.pdf

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 6 z 10.1.1979, s. 24).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 86/613/EWG z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa (Dz.U. L 359 z 19.12.1986, s. 56).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37).

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC oraz uchylająca dyrektywę 96/34/WE (Dz.U. L 068 z 18.3.2010, s. 13).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/41/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylająca dyrektywę Rady 86/613/EWG (Dz.U. L 180 z 15.7.2010, s. 1).

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 75.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 18.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 316 z 22.9.2017, s. 173.

Środa, 9 czerwca 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie czynników zewnętrznych utrudniających przedsiębiorczość kobiet w Europie ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w erze cyfrowej ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając pogłębioną analizę Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) pt. „Gender in regional cohesion policy” [Płeć w regionalnej polityce spójności], opublikowaną 25 stycznia 2017 r. ⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 lutego 2017 r. w sprawie propagowania równości płci w odniesieniu do zdrowia psychicznego i badań klinicznych ⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2014–2015 ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie kobiet i ich roli na obszarach wiejskich ⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie potrzeby opracowania unijnej strategii mającej na celu wyeliminowanie różnic w emeryturach ze względu na płeć i zapobieganie występowaniu takich różnic ⁽²⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 3 października 2017 r. w sprawie wzmocnienia pozycji gospodarczej kobiet w sektorach prywatnym i publicznym w UE ⁽²¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2018 r. w sprawie kobiet, równouprawnienia płci i sprawiedliwości klimatycznej ⁽²²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie równouprawnienia płci w umowach handlowych zawieranych przez UE ⁽²³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt dzięki sektorowi cyfrowemu ⁽²⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 15 listopada 2018 r. w sprawie usług opieki w UE na rzecz poprawy sytuacji w zakresie równouprawnienia płci ⁽²⁵⁾,
- uwzględniając analizę EIGE pt. „Gender budgeting – Mainstreaming gender into the EU budget and macroeconomic policy framework” [Budżetowanie z uwzględnieniem aspektu płci – uwzględnianie aspektu płci w budżecie UE i ramach polityki makroekonomicznej], opublikowaną 10 kwietnia 2019 r. ⁽²⁶⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Doradczego ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn z dnia 19 grudnia 2018 r. pt. „The future of gender equality strategy after 2019: the battles that we win never stay won” [Przyszłość strategii na rzecz równości płci po 2019 r.: zwycięstwa w wygranych bitwach nie są nam dane na zawsze] ⁽²⁷⁾,

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 11 z 12.1.2018, s. 35.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 66 z 21.2.2018, s. 44.

⁽¹⁶⁾ <https://eige.europa.eu/publications/gender-regional-cohesion-policy>

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 99.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 49.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 14.

⁽²⁰⁾ Dz.U. C 331 z 18.9.2018, s. 60.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 6.

⁽²²⁾ Dz.U. C 458 z 19.12.2018, s. 34.

⁽²³⁾ Dz.U. C 162 z 10.5.2019, s. 9.

⁽²⁴⁾ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 28.

⁽²⁵⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 80.

⁽²⁶⁾ <https://eige.europa.eu/publications/gender-budgeting-mainstreaming-gender-eu-budget-and-macroeconomic-policy-framework>

⁽²⁷⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/aid_development_cooperation_fundamental_rights/opinion_on_gender_equality_policy_post_2019_2018_en.pdf

Środa, 9 czerwca 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z 15 stycznia 2019 r. w sprawie równouprawnienia płci w kontekście polityki podatkowej w UE ⁽²⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie napotykanego wrogiego nastawienia w odniesieniu do praw kobiet i równouprawnienia płci w UE ⁽²⁹⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 6 marca 2019 r. zatytułowany „2019 Report on equality between women and men in the EU” [Sprawozdanie na temat równości kobiet i mężczyzn w UE z 2019 r.] (SWD(2019) 0101) ⁽³⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej i innych środków przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć ⁽³¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2019 r. zatytułowane „Gospodarki w UE uwzględniające równouprawnienie płci: dalsze działania” ⁽³²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie OECD zatytułowane „The Missing Entrepreneurs 2019: Policies for inclusive entrepreneurship” [Brakujący przedsiębiorcy 2019. Polityki na rzecz przedsiębiorczości sprzyjającej włączeniu społecznemu], opublikowane 10 grudnia 2019 r. ⁽³³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie dyskryminacji osób LGBTI i nawoływania do nienawiści do nich w sferze publicznej, w tym stref wolnych od LGBTI ⁽³⁴⁾,
- uwzględniając badanie Dyrekcji Generalnej Parlamentu Europejskiego ds. Polityki Wewnętrznej zatytułowane „Gender Dimension of the EU Cohesion Policy” [Aspekt płci w polityce spójności UE], opublikowaną 19 lutego 2019 r. ⁽³⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć ⁽³⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lutego 2020 r. w sprawie priorytetów UE na 64. sesję Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet ⁽³⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020-2025” (COM(2020)0152),
- uwzględniając notę informacyjną Komisji z 17 czerwca 2020 r. zatytułowaną „Coronavirus Pandemic – Impact on Gender Equality” [Pandemia koronawirusa – skutki dla równości płci] ⁽³⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 maja 2020 r. zatytułowany „National minorities and COVID-19: inequality deepened, vulnerability exacerbated” [Mniejszości narodowe i COVID-19: pogłębianie się nierówności, zwiększenie podatności na zagrożenia],
- uwzględniając dokument konsultacyjny Komisji nr 129 z 24 lipca 2020 r. zatytułowany „Gender Smart Financing Investing In & With Women: Opportunities for Europe” [Inteligentne finansowanie z uwzględnieniem aspektu płci. Inwestowanie w kobiety i z kobietami: szanse dla Europy] ⁽³⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 września 2020 r. zatytułowany „Unia równości: unijny plan działania przeciwko rasizmowi na lata 2020–2025” (COM(2020)0565),

⁽²⁸⁾ Dz.U. C 411 z 27.11.2020, s. 38.

⁽²⁹⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 102.

⁽³⁰⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7263-2019-INIT/en/pdf>

⁽³¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0080.

⁽³²⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14254-2019-INIT/pl/pdf>.

⁽³³⁾ <https://www.oecd.org/industry/the-missing-entrepreneurs-43c2f41c-en.htm>

⁽³⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0101.

⁽³⁵⁾ Badanie/Dogłębna analiza – „Gender Dimension of the EU Cohesion Policy”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny B ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności, 19 lutego 2019 r., dostępne pod adresem: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/629185/IPOL_STU\(2019\)629185_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/629185/IPOL_STU(2019)629185_EN.pdf)

⁽³⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0025.

⁽³⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0039.

⁽³⁸⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/research_and_innovation/research_by_area/documents/ec_rtd_covid19-gender-equality_factsheet.pdf

⁽³⁹⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/gender-smart-financing-investing-and-women-opportunities-europe_en

Środa, 9 czerwca 2021 r.

- uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci z 2020 r. opracowany przez EIGE i opublikowany 16 października 2020 r. ⁽⁴⁰⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 12 listopada 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” (COM(2020)0698),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A9-0154/2021),
- A. mając na uwadze, że zasada równości kobiet i mężczyzn stanowi podstawową wartość UE zapisaną w traktatach oraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej; mając na uwadze, że aspekt płci powinien zatem być uwzględniany jako zasada horyzontalna we wszystkich działaniach, środkach, zadaniach, programach i projektach finansowanych przez UE, w tym w polityce spójności, i do nich włączany; mając na uwadze, że konieczne są większe wysiłki w celu zajęcia się problemem wielorakich form dyskryminacji i nierówności, z którymi borykają się kobiety; mając na uwadze, że art. 7 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów ⁽⁴¹⁾ na lata 2014–2020 przewiduje, iż równouprawnienie kobiet i mężczyzn oraz włączenie perspektywy płci trzeba uwzględniać i propagować przy przygotowywaniu i wdrażaniu programów, w tym w odniesieniu do monitorowania, sprawozdawczości i oceny; mając na uwadze, że kobiety i mężczyźni odgrywający zasadniczą rolę w walce o równość wykazują się zaangażowaniem i odwagą oraz przywódczą postawą w promowaniu równych szans na całym świecie, zwłaszcza w sytuacjach, gdy takie nierówności utrzymują się, kobiety są prześladowane, a ich prawa naruszane, tylko ze względu na płeć; mając na uwadze, że jako obywatele europejscy powinniśmy być dumni z uzyskanych praw i obowiązków, swobód i możliwości dla mężczyzn i kobiet; mając także na uwadze, że kobiety przewodzą obecnie kilku najważniejszym instytucjom i zajmują niektóre z najważniejszych stanowisk politycznych w Europie; mając na uwadze, że te pozytywne przykłady pomagają podjąć walkę z istniejącymi stereotypami i promować wzorce do naśladowania;
- B. mając na uwadze, że polityka spójności dotyczy dysproporcji między różnymi regionami oraz zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych; służy ona zapewnieniu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, której zasadniczym elementem jest równość płci; mając na uwadze, że polityka spójności dowiodła swojego znaczenia – pozwoliła osiągnąć znaczny postęp pod względem równości obywateli i równowagi terytorialnej;
- C. mając na uwadze, że polityka spójności jest ważnym narzędziem, które służy nie tylko do czynnego i skutecznego wspierania równości między obywatelami, zrównoważonego rozwoju oraz spójności gospodarczej i społecznej, ale również do zmniejszenia nierówności, z którymi zmagają się nadal dyskryminowane grupy społeczeństwa, w tym w związku z ich orientacją seksualną; mając na uwadze, że wspieranie równości płci stanowi horyzontalny cel wszystkich funduszy polityki spójności; mając na uwadze, że fundusze strukturalne są bardzo ważnym źródłem wsparcia postępów państw członkowskich w dziedzinie równości płci;
- D. mając na uwadze, że to między innymi osiągnięcie równości płci, równości mężczyzn i kobiet, regionów i pokoleń ma kluczowe znaczenie dla zmniejszenia dysproporcji lokalnych i regionalnych oraz gospodarczych i społecznych, a także dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności oraz sprawiedliwego zrównoważonego rozwoju UE, jej państw członkowskich i jej regionów, sprzyjającego włączeniu społecznemu; mając na uwadze, że w ostatnich dziesięcioleciach poczyniono postępy w dziedzinie równości kobiet i mężczyzn, a równouprawnienie płci w UE poprawiło się horyzontalnie w wielu wymiarach; mając na uwadze, że niedostateczna reprezentacja kobiet na rynku pracy i dostępne wskaźniki nadal wskazują na segmentację wertykalną i horyzontalną na rynku pracy oraz w sferze społeczno-gospodarczej i politycznej; mając na uwadze, że już traktat rzymski przewidywał zasadę równej płacy za taką samą pracę, oraz mając na uwadze, że polityka spójności może przyczynić się do stworzenia warunków, które sprzyjają rozwojowi gospodarczemu i społecznemu i jednocześnie przyczyniają się do dalszego zmniejszania się tej różnicy oraz do

⁽⁴⁰⁾ <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2020-digitalisation-and-future-work>

⁽⁴¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

Środa, 9 czerwca 2021 r.

integracji kobiet na rynku pracy; mając na uwadze, że według EIGE skuteczne promowanie równouprawnienia płci miałyby wyraźne, pozytywne skutki społeczne i gospodarcze, takie jak wzrost PKB na mieszkańca w UE, miliony dodatkowych miejsc pracy oraz wzrost PKB państw członkowskich;

- E. mając na uwadze, że Europejski Trybunał Obrachunkowy ocenia obecnie uwzględnianie aspektu płci w europejskim budżecie; mając na uwadze, że sprawozdanie z kontroli spodziewane w pierwszym kwartale 2021 r. dostarczy użytecznych informacji na temat sposobu wdrażania wymiaru płci w działaniach z zakresu polityki spójności w ramach wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027;
- F. mając na uwadze, że w okresie programowania na lata 2014–2020 głównymi problematycznymi elementami promowania równości płci w polityce spójności były m.in. rozbieżność między formalnymi oświadczeniami w umowach o partnerstwie i programach operacyjnych – zawierającymi deklaracje wspierania zasad równych szans i niedyskryminacji – a faktyczną realizacją tych zasad, a także raczej słabe zaangażowanie polityczne w tym obszarze; mając na uwadze, że umowy o partnerstwie i programy operacyjne zawierają deklaracje dotyczące przestrzegania i promowania zasad równych szans i niedyskryminacji; mając na uwadze, że wciąż trzeba dołożyć większych starań, by zwiększyć udział kobiet na wszystkich etapach cyklu polityki spójności, zwłaszcza przy opracowywaniu programów i w procesach decyzyjnych, a także przy realizacji wybranych projektów; mając na uwadze, że w okresie programowania na lata 2014–2020 kwestie związane z płcią były rozwiązywane głównie w ramach programów operacyjnych Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS); mając na uwadze, że w tym samym okresie Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) w bardzo ograniczonym zakresie przyczynił się do wspierania równości płci;
- G. mając na uwadze, że dane segregowane według kryterium płci oparte na wiarygodnych i zweryfikowanych źródłach oraz wskaźnikach związanych z płcią mają zasadnicze znaczenie i umożliwiają poszczególnym sektorom lub regionom skuteczne wykorzystanie wsparcia UE – z uwzględnieniem lokalnej specyfiki nierówności – w celu usprawnienia procesu decyzyjnego i oceny wyników bezpośrednich i pośrednich działań polityki spójności, które mają na celu dokładniejsze wytypowanie ewentualnych nierówności lub niesprawiedliwości, stanowiących podstawę działania; dane te umożliwiają również opracowanie skutecznych strategii politycznych na rzecz przestrzegania równych praw i wolności wśród obywateli;
- H. mając na uwadze, że brakuje spójności polityki w dziedzinie równości płci, a także mając na uwadze, że w instytucjach Unii nie istnieje jeszcze ujednoczony system ułatwiający jednakowe rozumienie i wdrażanie zasady uwzględniania aspektu płci;
- I. mając na uwadze, że pełen wymiar skutków pandemii dla gospodarki, zatrudnienia i kwestii społecznych jest nadal nieznanym; mając na uwadze, że zgodnie ze wstępnymi badaniami pandemia COVID-19 pogłębiła istniejące nierówności między mężczyznami i kobietami, zwłaszcza pod względem wzrostu nieodpłatnej pracy opiekuńczej i braku równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, a także przemocy domowej; z badań tych wynika także, że pandemia ma nieproporcjonalny wpływ na dziewczęta i kobiety, w szczególności z grup marginalizowanych; mając na uwadze, że przyczyną takiego stanu rzeczy jest również to, że kobiety stanowią często większość pracowników w sektorach narażonych na pandemię, takich jak edukacja i zdrowie; mając na uwadze, że trzeba uwzględnić tę kwestię w polityce spójności, w szczególności w planowanym EFS+;
- J. mając na uwadze, że Europejski Fundusz Odbudowy wspiera sektory głęboko dotknięte kryzysem; mając na uwadze, że oddziaływanie na całe społeczeństwo europejskie będzie miało też długoterminowy wpływ na edukację, szanse na zatrudnienie i przyszłość wszystkich obywateli; trzeba także pochwalić instytucje europejskie za szybkie podjęcie działania i gotowość do wspierania społeczeństwa europejskiego; mając na uwadze, że nadrzędne priorytety Europejskiego Funduszu Odbudowy dotyczą sektorów, w których zatrudnieni są głównie mężczyźni; mogą one zatem prowadzić do pogłębienia nierówności w zatrudnieniu między mężczyznami i kobietami;
- K. mając na uwadze, że kobiety i mężczyźni nie mają takich samych zasobów, potrzeb i preferencji; mając na uwadze, że wiele strategii politycznych często bierze pod uwagę przede wszystkim perspektywę mężczyzn; mając na uwadze, że w związku z tym kobiety i mężczyźni inaczej korzystają z usług i infrastruktury, a ich priorytety w zakresie podstawowych usług często się różnią;
- L. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) stanowią podstawę gospodarek regionalnych; mając na uwadze, że wspieranie równości, równowagi między pracą a życiem prywatnym, zatrudnienia integracyjnego i równych płac doprowadzi do równości płci w MŚP;
- M. mając na uwadze, że wiele inwestycji inaczej wpływa na życie kobiet i mężczyzn; dlatego perspektywa równości płci w odniesieniu do inwestycji jest konieczna;

Środa, 9 czerwca 2021 r.

Role of cohesion policy in promoting gender equality to the benefit of socio-economic growth and sustainable development

1. podkreśla znaczenie polityki spójności dla promowania równości między ludźmi i między regionami, w tym równouprawnienia płci, oraz dla wdrażania strategii UE na rzecz równouprawnienia płci, w tym jej priorytetów w zakresie zdrowia związanych z płcią, takich jak zdrowie i prawa seksualne i reprodukcyjne; przypomina, że na realizację wszystkich celów politycznych trzeba przeznaczyć odpowiednie, wystarczające i zrównoważone środki; zaleca, by przy opracowywaniu i zatwierdzaniu programów państwa członkowskie uwzględniały środki wspierające równość płci;
2. jest przekonany, że kwestię równości płci w dalszym ciągu traktuje się ogólnikowo i w ograniczeniu do obszarów polityki EFS, a także do etapu analizy kontekstowej i programowania, podczas gdy więcej uwagi należy systematycznie poświęcić etapom wdrażania, monitorowania i oceny; przypomina, że na każdym etapie programowania trzeba określić obszary priorytetowe, które przyczyniają się do równouprawnienia płci i zrównoważonego rozwoju;
3. jest przekonany, że przepisy UE muszą być jasne i jednoznaczne; ułatwi to ich stosowanie z korzyścią dla obywateli, w tym w odniesieniu do równouprawnienia płci oraz równości mężczyzn i kobiet; podkreśla, że główną przyczyną dyskryminacji jest brak odpowiednich zasobów;
4. podkreśla, że konieczne jest zdecydowane zaangażowanie polityczne na rzecz obrony równości płci w prawie z myślą o całym społeczeństwie, a także sprawiedliwy zrównoważony wzrost gospodarczy i rozwój terytorialny sprzyjający włączeniu społecznemu; zwraca uwagę, że warunkiem osiągnięcia równości płci jest zapewnienie właściwej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym; zmniejszy ona presję wywieraną na kobiety w czasie urlopu rodzinnego; podkreśla w związku z tym, że promowanie równouprawnienia płci wymaga bardziej zdecydowanej strategii na rzecz równowagi między życiem zawodowym a prywatnym w UE;
5. podkreśla znaczenie skoordynowanych ram zarządzania w zakresie równości płci, wytycznych krajowych i wsparcia technicznego dla monitorowania wpływu na płeć, dostępnych w językach urzędowych UE, a także ściślejszej kontroli na szczeblu UE po przyjęciu programów; Jednocześnie wzywa do uwzględnienia połączenia ich z krajowymi planami wynikającymi z planu odbudowy dla określenia celów wzrostu ekonomicznego i rozwoju społecznego w ramach tych programów;
6. podkreśla potrzebę wiążącej strategii na rzecz równości płci, zawierającej jasne cele i założenia na szczeblu krajowym i regionalnym; potrzebne są także programy na rzecz zwiększania świadomości w zakresie korzyści płynących z równości płci i równych szans mężczyzn i kobiet dla wzrostu społeczno-gospodarczego i zrównoważonego rozwoju na szczeblu krajowym i regionalnym;
7. uważa, że konieczne jest zwiększanie kompetencji i dalsze rozwijanie instytucji zarządzających i partnerów wykonawczych pod względem szkolenia i budowania potencjału w zakresie wymiaru płci w funduszach strukturalnych; trzeba także skoordynowanych strategii, monitorowania, ujednoliconej metodyki i systemów oceny dotyczących zarządzania i dezagregowania użytecznych danych w celu wykrycia ewentualnych nierówności między obywatelami; podkreśla znaczenie oceny wyników szkoleń w celu oszacowania ich skuteczności pod względem poprawy wdrażania uwzględniania aspektu płci;
8. podkreśla znaczenie poszanowania zasady partnerstwa w krajowych programach polityki spójności; wzywa państwa członkowskie do ściślejszej koordynacji działań z władzami lokalnymi i regionalnymi, partnerami społecznymi i gospodarczymi, społeczeństwem obywatelskim i środowiskiem akademickim w ramach zasady partnerstwa w sposób przekrojowy i przy opracowywaniu umowy o partnerstwie, tak aby uwzględnić wyzwania związane ze skuteczną polityką równości na szczeblu lokalnym i regionalnym; zachęca państwa członkowskie do przeprowadzenia kampanii promujących politykę równości, w szczególności w dziedzinie godzenia życia zawodowego i prywatnego, eliminowania stereotypów związanych z płcią przy wyborze ścieżki kariery oraz poprawy niezależności ekonomicznej kobiet;
9. jest zdania, że podmioty zaangażowane w program i komitety monitorujące potrzebują wyraźniejszych wskaźników efektywności i skuteczności programów przy wdrażaniu perspektywy płci w konkretnych projektach, zwłaszcza w kontekście działań w ramach EFRR; jest zdania, że niewiele jest wytycznych, programów szkoleniowych i konkretnych przykładów sprawdzonych rozwiązań w tym zakresie; podkreśla w tym kontekście potencjał EFRR i Funduszu Spójności w zakresie zmniejszania różnic, z jakimi zmagają się kobiety, w szczególności w odniesieniu do przedsiębiorczości kobiet i sektora cyfrowego, w którym kobiety stanowią jedynie 34,4 % samozatrudnionych i 30 % przedsiębiorców prowadzących start-up w Unii Europejskiej; wzywa Radę do osiągnięcia porozumienia w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, i odnośnych środków (dyrektywa w sprawie kobiet w zarządach); to bardzo ważne narzędzie osiągnięcia większej równowagi płci w podejmowaniu decyzji gospodarczych na najwyższym szczeblu; wzywa do przeznaczenia części

Środa, 9 czerwca 2021 r.

funduszy z polityki spójności na wspieranie kobiet żyjących w ubóstwie, kobiet zagrożonych ubóstwem, samotnych matek, kobiet niepełnosprawnych i kobiet będących ofiarami przemocy; apeluje do państw członkowskich i ich odpowiednich organów o realizację takich programów;

10. podkreśla, że wszystkie programy wdrażane w ramach polityki spójności powinny zapewniać równość płci na etapie ich przygotowania, wdrażania, monitorowania i oceny, a także równe szanse dla wszystkich, w tym dzięki pozytywnemu działaniu tam, gdzie to konieczne i stosowne, bez dyskryminacji ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną; podkreśla, że działania mające na celu zniwelowanie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w ramach polityki spójności powinny również być przekrojowe; jest zdania, że skład grup ekspertów w różnych fazach cyklu politycznego powinien być zrównoważony pod względem płci;

11. wzywa Komisję, państwa członkowskie i ich odpowiednie organy do przestrzegania zasad praworządności, w tym zasady niedyskryminacji i poszanowania praw podstawowych, przy podejmowaniu decyzji dotyczących finansowania programów lub regionów, a następnie do monitorowania, prowadzenia dochodzeń i podejmowania odpowiednich działań w przypadku naruszenia tych zasad, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony beneficjentów końcowych; uważa, że beneficjenci polityki spójności nie powinni stosować jakiegokolwiek polityki dyskryminacyjnej, w szczególności wobec tych grup, które w dalszym ciągu są dyskryminowane, takich jak społeczność LGBTI; zachęca do odrzucania wniosków potencjalnych beneficjentów, w tym władz regionalnych lub lokalnych, które przyjęły politykę dyskryminacyjną wobec członków społeczności LGBTI, taką jak ogłoszenie „stref wolnych od osób LGBTI”;

12. zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia synergii między polityką spójności, funduszami odbudowy a innymi istniejącymi programami, takimi jak programy poprawy warunków pracy kobiet, w tym poprzez zwalczanie luki płacowej między kobietami a mężczyznami i niepewności zatrudnienia, w celu inwestowania w placówki opieki, zwalczania przemocy uwarunkowanej płcią i zapobiegania jej oraz w celu zapewnienia dostępu do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z nim praw;

13. dostrzega ciężar spoczywający na kobietach jako głównych opiekunach, zarówno formalnie, jak i nieformalnie, a także jego wartość społeczną, szczególnie w dobie kryzysu związanego z COVID-19; zauważa, że 80 % wszystkich usług opiekuńczych w UE świadczą często bezpłatnie opiekunowie nieformalni, z których 75 % to kobiety; wskazuje zatem na kluczową rolę polityki spójności w zagwarantowaniu odpowiednich inwestycji w usługi opiekuńcze; wzywa państwa członkowskie do przeznaczania środków dostępnych w ramach polityki spójności w pierwszej kolejności na świadczenie usług opiekuńczych, aby zaspokoić nie tylko rosnące zapotrzebowanie na infrastrukturę opiekuńczą, ale również skutecznie zająć się problemem różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia, i związaną z nimi luką płacową i emerytalną, problemem segregacji płciowej na rynku pracy, oraz w konsekwencji do poprawy warunków i zapewnienia jednakowej płacy za taką samą pracę, zwalczania nieformalnego i niepewnego zatrudnienia, tworzenia miejsc pracy dobrej jakości w tym sektorze, a także do wspierania przejścia na gospodarkę lepszych powszechnie dostępnych usług opiekuńczych; w związku z tym zwraca się do Komisji, aby przyjęła „europejski ład w zakresie opieki”, który wesprze taką transformację; podkreśla ponadto, że trzeba inwestować w ochronę społeczno-ekonomiczną kobiet w związku z tym, że to kobiety najczęściej biorą one na siebie odpowiedzialność za nieodpłatną pracę opiekuńczą i często mają bardzo słabą ochronę socjalną;

14. podkreśla, że trzeba także jeszcze wyeliminować poważną lukę cyfrową, a cyfryzacja, innowacje cyfrowe i łączność cyfrowa wymagają większych inwestycji; podkreśla, że polityka spójności musi wspierać równy dostęp kobiet i mężczyzn do szkoleń i zatrudnienia, podejmować pozytywne działania w celu zniwelowania przepaści cyfrowej między kobietami i mężczyznami, a także wspierać sprawiedliwą, ekologiczną i cyfrową transformację; jednocześnie trzeba zapewnić ochronę pracowników, którzy odczuwają skutki tych przemian, na przykład poprzez zwiększenie odsetka kobiet, które kończą studia w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, a także zwiększyć ich zaangażowania w sektorach kluczowych dla transformacji ekologicznej, takich jak sektor energetyczny; uznaje, że innowacje są kluczowym elementem zrównoważonego rozwoju i zielonych miejsc pracy w UE, a dzięki strategiom dostosowanym do indywidualnych potrzeb każdy region będzie mógł określić i rozwijać własną przewagę konkurencyjną;

15. podkreśla zasadniczą rolę polityki spójności w zakresie inwestowania w usługi publiczne wysokiej jakości, w tym opiekę zdrowotną, a także infrastrukturę społeczną, zarówno dla zwalczania nierówności w różnych dziedzinach, zwłaszcza nierówności płci, jak i budowania odporności społecznej i radzenia sobie z kryzysami gospodarczymi, społecznymi i zdrowotnymi; przypomina, że celem polityki spójności jest harmonijny rozwój regionów dzięki konwergencji społecznej i gospodarczej, oraz przyczynianie się tym samym do budowania dobrostanu obywateli; dlatego jest zdania, że polityka spójności powinna zwracać szczególną uwagę na kobiety mieszkające na obszarach, które ucierpiały w wyniku przemian przemysłowych, i w regionach, w których występują poważne i trwałe niekorzystne warunki przyrodnicze lub demograficzne, takich jak regiony najbardziej oddalone lub regiony i wyspy o bardzo niskiej gęstości zaludnienia lub o zróżnicowanym rozmieszczeniu populacji, regiony transgraniczne i górskie; podkreśla, że skuteczne wdrażanie polityki równości płci przyczynia się do odwrócenia tendencji do wyludniania w regionach podatnych na to zjawisko;

Środa, 9 czerwca 2021 r.

16. wskazuje na szansę, jaką stwarzają zintegrowane strategie zrównoważonego rozwoju miejskiego i terytorialnego podejmowane przez władze lokalne i regionalne zgodnie z Agendą 2030; zapewniają one uwzględnienie wszystkich wymiarów zrównoważonego rozwoju, w tym piątego Celu Zrównoważonego Rozwoju, przy opracowywaniu polityki na szczeblu lokalnym i regionalnym; podkreśla rolę miast i regionów, które od dawna przodują w działaniach na rzecz równouprawnienia płci, a także europejskich inicjatyw na rzecz rozwoju miast, takich jak karta lipska; uważa, że polityka spójności powinna przyczynić się zmniejszenia powszechnie występujących nierówności w miastach poprzez lepsze włączanie kobiet w planowanie polityki rozwoju regionalnego i miejskiego z myślą o kształtowaniu takich miast i społeczności, które będą uwzględniały problematykę płci i służyły wszystkim obywatelom; podkreśla, że planowanie przestrzenne uwzględniające kwestie płci może zapewnić bardziej sprawiedliwy i równy dostęp do dóbr miejskich; zaznacza ponadto, że regiony i samorządy lokalne mają do odegrania kluczową rolę w promowaniu integracji społecznej, a planowanie terytorialne uwzględniające kwestie płci może przyczynić się do osiągnięcia postępów w tym procesie;

Równość płci w polityce spójności po 2020 r.

17. wzywa do zdecydowanego zaangażowania politycznego na rzecz równości płci na szczeblu UE, krajowym i regionalnym w celu zwiększenia zainteresowania podmiotów krajowych, regionalnych i lokalnych kwestiami równości i równości płci, zarówno z perspektywy praw człowieka, jak i jako kluczowego czynnika rozwoju społeczno-gospodarczego, oraz do promowania dalszego zaangażowania w tej dziedzinie;

18. wzywa do określenia jasnych i dokładnych celów i wymogów dotyczących równości płci, a także do wprowadzenia większych szans i równości między kobietami i mężczyznami we wszystkich programach po 2020 r.; domaga się uwzględnienia konkretnych interdyscyplinarnych środków we wszystkich działaniach;

19. zdecydowanie popiera wymóg *ex ante* opracowania krajowej strategii na rzecz równości płci, która będzie przewidywać jasne cele i założenia przyczyniające się do realizacji zadań polityki spójności; ma to na celu poprawę skuteczności i wartości dodanej tej strategii w odniesieniu do równouprawnienia płci; wzywa państwa członkowskie do wyegzekwowania takiej strategii, w tym, w stosownych przypadkach, za pomocą ukierunkowanych środków, obowiązków i wiążących wytycznych;

20. wzywa państwa członkowskie do wykorzystywania finansowania w ramach polityki spójności do dalszego zmniejszania regionalnych dysproporcji gospodarczych i społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem walki z feminizacją ubóstwa, bezrobociem kobiet oraz wykluczeniem kobiet z wielu możliwości gospodarczych, a także zapobiegania wszelkim formom przemocy i dyskryminacji ze względu na płeć, promowania i dążenia do wzmocnienia pozycji kobiet poprzez poprawę dostępu do rynku pracy i ułatwienie reintegracji zawodowej oraz zajęcia się priorytetami związanymi ze zdrowiem określonymi w strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025, w szczególności dotyczącymi zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych jako podstawowego prawa człowieka i zasadniczego aspektu dobrobytu obywateli oraz postępów w zakresie równouprawnienia płci; apeluje oprócz tego o zwiększenie synergii między funduszami spójności i odbudowy a innymi istniejącymi programami w celu poprawy warunków pracy kobiet, w tym poprzez zwalczanie luki płacowej między kobietami a mężczyznami oraz niepewnego i nieformalnego zatrudnienia, dzięki inwestycjom w placówki opieki, zwalczanie przemocy uwarunkowanej płcią i zapobiegania jej oraz w celu zapewnienia dostępu do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z nim praw;

21. podkreśla znaczenie partnerstw z organami ds. równości płci i zdecydowanie popiera zaangażowanie tych organizacje we wszystkie etapy programu; przyczyni się to do lepszego dostosowania realizowanych działań do potrzeb kobiet i mężczyzn poprzez konsolidację ram instytucjonalnych i wzmocnienie koordynacji w zakresie równości płci i organów wspierających we wszystkich dziedzinach polityki;

22. wzywa do wprowadzenia oceny *ex ante* i *ex post* wpływu pod względem płci jako obowiązkowego elementu ocen państw członkowskich dotyczących wspierania równości płci oraz pod względem wydatkowania środków zgodnie z ich celami dotyczącymi równości płci; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, aby podczas śródkresowego przeglądu polityki spójności po 2020 r. przeprowadzono ocenę wykorzystania zasobów w celu oceny ich skuteczności, wydajności, wpływu oraz, w stosownych przypadkach, włączenia społecznego i niedyskryminacji, w tym pod kątem aspektu płci;

23. przypomina o potrzebie oceny funduszy na podstawie informacji pozyskanych w ramach szczególnych wymogów dotyczących monitorowania; podkreśla, że mierzalne wskaźniki, w stosownych przypadkach, powinny również umożliwiać monitorowanie wsparcia na rzecz równości płci;

24. z zadowoleniem przyjmuje dodanie równouprawnienia płci i włączania problematyki płci do głównego nurtu polityki jako jednego z priorytetów horyzontalnych nowych WRF oraz jako zasady horyzontalnej w nowym rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów; przypomina, że sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci to uwzględnianie aspektu płci na wszystkich szczeblach procedury budżetowej; podkreśla, że monitorowanie programów powinno mieć na celu nie tylko pomiar odpowiednich wydatków ze wszystkich linii budżetowych, ale – co ważniejsze – ocenę wyników budżetu UE w zakresie poprawy równości płci; podkreśla, że wszelkie oceny wpływu w aspekcie płci

Środa, 9 czerwca 2021 r.

powinny być dostępne w językach urzędowych UE; zaleca zastosowanie nie tylko kryteriów oceny krajowej mediany płac i mediany rocznego dochodu brutto w odniesieniu do parytetu siły nabywczej, lecz także wskaźników nieekonomicznych, takich jak pomiar subiektywnego dobrobytu, eliminacja przemocy ze względu na płeć, zaangażowanie obywatelskie, równowaga między pracą a życiem prywatnym, powiązania społeczne; podkreśla, że ocena wyniku jest możliwa wyłącznie wtedy, gdy dostępne są dane w podziale na płeć;

25. zwraca uwagę na lukę w danych dotyczących płci w dziedzinie polityki spójności i planowania przestrzennego, która istnieje w wielu państwach członkowskich, oraz wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia metod gromadzenia danych uwzględniających dane w podziale na płeć, tak aby można było odpowiednio przeanalizować różnice między płciami; podkreśla, że aby zapewnić uwzględnianie aspektu płci, Komisja powinna przeprowadzać ocenę wpływu w aspekcie płci w odniesieniu do każdej polityki i każdego wniosku ustawodawczego w dziedzinie polityki spójności, określić wskaźniki uwzględniające aspekt płci, gromadzić dane w podziale na płeć i przeprowadzać oceny uwzględniające aspekt płci;

26. wzywa wszystkie instytucje do opracowania wytycznych w formie dokumentów i regularnego przeprowadzania praktycznych szkoleń na wszystkich szczeblach administracji tak, by rozpowszechniać i utrwalać konkretne przykłady dobrych praktyk w zakresie uwzględniania aspektu płci, integracji i prawidłowego zarządzania; podkreśla ponadto, że na etapie wyboru projektów należy wzmocnić kryteria uwzględniania aspektu płci poprzez wyższą punktację i wymogi dotyczące bardziej praktycznych działań; z zadowoleniem przyjmuje rolę EIGE w propagowaniu równości płci i w walce z dyskryminacją ze względu na płeć; podkreśla jego pozytywny wkład w uwzględnianie aspektu płci, w tym w dziedzinie polityki spójności; wzywa do odpowiedniego finansowania EIGE; zaleca, by wykorzystać istniejące narzędzia opracowane przez EIGE, takie jak zestaw narzędzi do sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci na wszystkich etapach oceny, wdrażania i monitorowania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;

27. podkreśla fakt, że niezliczona liczba kobiet staje przed wyzwaniami związanymi z pandemią COVID-19, co prowadzi do gwałtownego wzrostu liczby doniesień o przemoc domowej; wzywa Radę do pilnego sfinalizowania ratyfikacji przez UE konwencji stambulskiej w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeznaczenia środków finansowych z polityki spójności oraz do realizacji programów mających na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet oraz pomoc ofiarom przemocy; zwraca uwagę na różnice pod względem ilości i jakości usług świadczonych na rzecz kobiet i dzieci cierpiących z powodu przemocy uwarunkowanej płcią oraz na rolę polityki spójności w niwelowaniu takich nierówności; podkreśla, że władze lokalne powinny zaangażować w swą pracę regionalnych pracodawców i organizacje pozarządowe;

28. wzywa Komisję do uwzględnienia niezbędnych zaleceń dotyczących promowania aspektu płci i kwestii związanych z płcią w komunikacie w sprawie uruchomienia nowej polityki spójności na lata 2021–2027;

o

o o

29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
